

Sygn. akt I A Ca 1354/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Małgorzata Lamparska (spr.)
Sędziowie:	SSA Tadeusz Nowakowski SSA Anna Guzińska
Protokolant:	Joanna Skuza

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **G. G.**

przeciwko (...) **Towarzystwu Ubezpieczeń S.A w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 28 września 2011 r. sygn. akt I C 217/09

- 1. oddala apelację;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 1800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd I instancji zasądził od strony pozwanej (...) T.U. S.A. z siedzibą W. na rzecz powódki G. G. kwotę 14.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 stycznia 2007r., ustawowe odsetki od kwoty 28.000 zł za okres od 6.01.2007r. do 28.05.2009r., kwotę 30.984,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18.05.2009r., rentę w kwocie 476 zł miesięcznie poczynając od 1.10.2011r. płatną z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, oddalił dalej idące powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach:

G. G. i M. G. byli małżeństwem od 24.10.1998r. Z małżeństwa nie mieli dzieci. Powódka wraz z mężem mieszkała w J. z rodzicami powódki, którzy mieli dom jednorodzinny. M. G. pracował jako ślusarz w zakładzie prowadzonym przez D. T. od 1999r. M. G. codziennie dojeżdżał do pracy rowerem. W dniu 17.11.2004r. jak zwykle wyjechał rowerem do pracy około godziny 5.20. Na jadącego do pracy trasą z miejsca zamieszkania czyli z J. do D., gdzie

mieścił się zakład ślusarski, w którym pracował, najechał samochodem jadący w tym samym kierunku F. Z.. M. G. na skutek odniesionych obrażeń ciała zmarł w szpitalu. M. G. poruszając się rowerem w dniu 17.11.2004r. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jechał rowerem niesprawnym technicznie co polegało na niesprawności oświetlenia tyłu roweru, na którym poruszał się M. G.. Powódka w dniu wypadku M. G. nie pracowała. Pracę podjęła około 2006r. jako sprzątaczką i pracuje na umowę zlecenia na poczcie w J.. W 2006r. zarabiała średnio netto 200 zł, w 2007r. średnio netto 200 zł, w 2008r. średnio netto 200 zł, w 2009r. średnio netto 408 zł, w 2010r. średnio netto 380 zł, w 2011r. średnio netto 320 zł. Zarobki M. G. w 2004r. wynosiły od 912 zł do 1.338 zł.. G. G. od dnia 17.11.2004r. do 30.11.2005r. pobierała rentę rodzinną po śmierci męża. Za okres do 17.11.2004r. do 31.12.2004r. wypłacono jednorazowe świadczenie w wysokości 1.144,78 zł brutto, netto 970,21 zł. Od 1.01.2005r. do 30.11.2005r. pobierała rentę miesięczną w wysokości brutto – 784 ,42 zł, netto – 673,75 zł. Powódka 28.05.2009r. otrzymała od strony pozwanej kwotę 28.000 zł tytułem odszkodowania. Powódka zgłosiła do strony pozwanej żądanie wypłaty odszkodowania, wypłacania renty pismem z dnia 2.10.2006r., które wpłynęło do strony pozwanej 6.10.2006r.

F. Z. został oskarżony o to, że w dniu 17.11.2004r. około godziny 5.20 na trasie J. – S. kierując samochodem marki (...) numerze rejestracyjnym (...) naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc od strony J. w kierunku S. na prostym odcinku drogi nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na baczным obserwowaniu przedpola jazdy i najechał na jadącego w tym samym kierunku rowerzystę M. G., który na skutek odniesionych obrażeń ciała zmarł w szpitalu tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 4.11.2010r. F. Z. został uniewinniony od zarzucanego mu wyżej czynu. Wyrok uprawomocnił się 12.11.2010r. Powódka gdy dowiedziała się, że jej mąż zginął zemdląca. Cały czas jest zamyślona, nie śpi po nocach. Obecnie mieszka nadal z rodzicami, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Powódka ma wykształcenie podstawowe, jest bez zawodu.

Przy tak poczynionych ustaleniach Sąd I instancji uznał powództwo za częściowo zasadne.

Przede wszystkim Sąd I instancji przesądził co do zasady odpowiedzialność strony pozwanej za sprawcę szkody.

Wysokość odszkodowania z tytułu pogorszenia się sytuacji życiowej powódki po śmierci męża, Sąd I instancji ocenił na kwotę 60 000 zł. pomniejszając ją o 30 % przyczynienia i o wypłacone już dobrowolnie przez stronę pozwaną odszkodowanie w wysokości 28 000 zł. Sąd I instancji za zasadne uznał także zasądzenie odsetek ustawowych od wypłaconej kwoty 28 000 zł za okres od dnia 6 stycznia 2007r. do dnia jej zapłaty.

Sąd I instancji przesądził, że co do zasady powódce należy się renta oparta o treść art. 446 § 2 k.c.

Obliczając wysokość tej renty Sąd Okręgowy odniósł ją do potrzeb powódki w poszczególnych latach, pomniejszył ją o dochód uzyskiwany przez powódkę oraz o przyjęte przyczynienie.

Dalej idące żądania z tytułu odszkodowania i renty Sąd I instancji uznał za niezasadne i oddalił powództwo.

Na powyższe rozstrzygnięcie w przedmiocie wysokości zasądzonej renty a to w części dotyczącej pkt III - co do kwoty **12.393,80 zł** oraz pkt IV wyroku w części **203 zł** apelację wniosła strona pozwana, która zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie:

1. art. 446 § 2 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie i zawyżenie renty miesięcznej oraz renty skapitalizowanej;
2. art. 233 kpc poprzez pominięcie w ustaleniach dokumentu poświadczającego wynagrodzenie zmarłego poszkodowanego, co spowodowało oderwanie szacowania od realiów płacy;
3. art. 228 § 1 kpc poprzez pominięcie wiadomości powszechnie dostępnych.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III wyroku poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 18.591,00 zł. oraz w pkt IV wyroku poprzez zasądzenie kwoty 273,00 zł tytułem miesięcznej renty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja nie jest zasadna, aczkolwiek należy podzielić częściowo jej zarzuty co do nieprawidłowego sposobu ustalenia przez Sąd I instancji renty należnej powódce.

Jak bowiem wynika z uzasadnienia Sądu Okręgowego, ustaleń tych Sąd dokonuje biorąc pod rozwagę jedynie potrzeby powódki oraz uzyskiwane przez nią dochody. Sąd I instancji pomija natomiast zupełnie kwestię dochodów jakie uzyskiwałby jej zmarły mąż.

Zgodnie zaś z treścią art. 446 § 2 k.p.c. osoba, względem której ciążył na zmarłym ustawowy obowiązek alimentacyjny, może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody renty obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz do możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego przez czas prawdopodobnego trwania obowiązku alimentacyjnego.

Podstawą przyznania renty jest zatem bądź istnienie obowiązku alimentacyjnego po stronie zmarłego bądź fakt stałego świadczenia środków utrzymania przez zmarłego na rzecz osoby bliskiej, o ile wymagają tego zasady współżycia społecznego. Podstawowym kryterium ustalenia renty są usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zmarłego. Sąd dokonując tych ustaleń musi uwzględniać hipotetycznie możliwości zarobkowe zmarłego biorąc pod uwagę możliwości na rynku pracy, kształtowanie się wysokości wynagrodzenia w danej dziedzinie, zakres kwalifikacji zawodowych zmarłego.

O ile zatem podzielić można zarzut apelacji, że Sąd I instancji oderwał swoje ustalenia od możliwości zarobkowych zmarłego i skupił się jedynie na określeniu potrzeb osoby uprawnionej, to nie sposób podzielić zarzutów apelacji, że wysokość zarobków męża powódki odnosić należy do minimalnego średniego wynagrodzenia.

Zgodnie natomiast z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, W. 2009r., w październiku 2004r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w grupie robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy, poz. 722 ślusarze wynosiło 1634,88 zł brutto, w październiku 2006r. 2331,27 zł brutto, zaś w październiku 2008r. 2127,46 zł brutto.

Biorąc zatem pod rozwagę wysokość hipotetycznych zarobków zmarłego netto to w 2005r. dochód na dwoje małżonków wynosił około 1300 zł, a zatem zmarły alimentował małżonkę kwotą 650 zł miesięcznie. W latach 2006-2007 dochód zmarłego to 2000 zł miesięcznie, a zatem kwota alimentacji pomniejszona o dochód powódki wynosi 900 zł miesięcznie, w roku 2008r. dochód netto zmarłego - 1700 zł pomniejszony o 200 zł (zarobki powódki) wynosi 750 zł, w latach 2009-2010 i 2011r., dochód zmarłego to 1700 zł netto, pomniejszony o 380 zł z tytułu zarobków powódki wynosi 1310 zł, a zatem kwota alimentacji to 660 zł. Pomniejszając te kwoty o 30 % przyczynienia się zmarłego wskazać należy, że kwota należna za lata XII 2005-do IX 2011r wynosi 35 658 zł a zatem więcej niż uwzględnił to Sąd I instancji. Renta bieżąca wynosić powinna zgodnie z tymi wyliczeniami, przy uwzględnieniu przyczynienia 462 zł. i jest wprawdzie niższa o 14 zł w porównaniu do zasądzonej przez Sąd, ale ponieważ ustalenia dokonywane są hipotetycznie, w ocenie Sądu Apelacyjnego nie było potrzeby dokonywania korekty o tą kwotę.

Podnoszona natomiast w apelacji kwestia zamrożenia płacy w sferze budżetowej w 2011r. nie ma żadnego znaczenia w realiach niniejszej sprawy.

Wbrew zatem zarzutom apelacji nie doszło do naruszenia art. 446 § 2 k.c.

Apelację jako niezasadną należało zatem oddalić (art. 385 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 391 § 1 k.p.c., art. 98 k.p.c., § 6 pkt 5 i § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.